

Református Reménység

Az Öcsödi Református Egyházközség gyülekezeti lapja • 2005. június-július • I. évf. 5. szám

Dsida Jenő: Könyörgés csodáért

Az ökor ismeri az ő gazdáját,
a szamar is tudja jászla urát,
csak te, Izrael,
nem ismered föl a te Uradat.

Pedig hajnalodik kelet felől.
A mérhetetlen fény és árnyék
itt áll jobбом felől
s vezeti vérembe mártott tollamat.

A siralmak völgyében nyüzsgő tömeg.
A vakok látni akarnak,
a süketek hallani
s a poklosok szája gyógyulásért vonaglik.

Arcom patakzó könnyét
a felkelő nap üstöke letörli
s az elnémult sokaság fölött
a lángrahasadt egekbe kiáltok:

Adonai, tégy csodát!

Templomunk belső falán hasonló fohász
olvasható a Zsoltárok könyvéből:

*„Seregek Ura, Istene! Állíts helyre minket;
világoltasd a te orcádat, hogy megszabaduljunk!” (Zsolt 80:20)*

„Szemmel tartod járásomat és pihenésemet,
gondod van minden utamra.”

(Zsolt 139:3)

Nyár van. Aki csak teheti, felkerekedik, útraker, világot lát, régen látott rokont, ismerőst látogat. Sokan egész évben várjuk ezt a néhány hetet, a kikapcsolódás, a találkozások, az örömek heteit. Van, hogy minden jól sikerül, s van, hogy elromlik az idő, a kedv, nem sikerül a találkozás, kisebb-nagyobb bosszúságok érnek az úton, az idegenben. Amikor útnak indulunk, megpróbálunk minden eshetőségre felkészülni, minden szükséges dolgot magunkkal vinni – biztonságra törekszünk. Ez így van rendjén. Fenti Igénk egy csodálatos biztatás, akár barangolunk, akár otthon maradunk, akár szereteteinkért vagy vendégeinkért aggódunk ezen a nyáron.

A zsoltáros (Dávid király) megkapóan fogalmazza meg Isten mindenütt jelenvaló létét, s azt, hogy ez a „mindenütt-jelenvalóság” nem öncélú és nem hasonlítható a „bekamerázott térfigyeléshez”, hanem mindig az *emberért* van. Egyre modernebb műszereinkkel sem érhetjük utol Őt: *„tudod, ha leülök, vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat... még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram. Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod.”* Nem teher egy ilyen jelenlét az ember számára? Dávid így folytatja: *„Csodálatos nekem ez a tudás”!*

Csodálatos lehet számunkra is ez a tudás, ha már megértettük: Isten nem ellenünk, hanem velünk van. Nem örül a mi botlásainknak, de együtt örül velünk, amikor hálával és bizalommal telik meg szívünk, életünk. Boldog az az ember, aki Dáviddal együtt tudja: *„gondod van minden utamra”*. Merjük hát Isten kegyelmére bízni minden utunkat, minden dolgunkat! Ő a mi békességünk.

Péntek Á.

MEGHÍVÓ GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁSRA

2005. július 30-án (szombaton) gyülekezeti kirándulás keretén belül felkeressük *Gödöllő és környéke* nevezetességeit. A részvételi díj kb. 3500-4000 Ft, mely magába foglalja az útiköltséget (különbusszal megyünk), illetve a belépőket (kedvezményre jogosító igazolványokat kérjük, hozzák magukkal – diák-, nyugdíjas igazolvány). Jelentkezni lehet a Lelkeszi Hivatalban (Öcsöd, Juhász B. u. 3. tel: 56/313-182).

INTERNET

Örömmel tájékoztatjuk a Kedves Érdeklődőket, hogy az Informatikai és Hírközlési Minisztérium pályázatán nyert eMagyarország Pont nyilvános internet-szolgáltató megnyílt Gyülekezeti Termünkben (Öcsöd, Juhász B. u. 3.). Van lehetőség az interneten való keresésre, böngészésre, kisebb letöltésekre, szövegszerkesztésre, fénymásolásra, stb. A szolgáltatás munkanapokon, a délelőtti órákban vehető igénybe. Szeretettel várjuk a Kedves Érdeklődőket!

MEGHÍVÓ Egyházmegyei Ifjúsági Találkozóra

2005. augusztus 15-16-án *Abádszalókon* kerül megrendezésre a találkozó, melyre szeretettel hívjuk és várjuk a középiskolás korosztályú fiatalokat. Bővebb információ, jelentkezés a Lelkeszi Hivatalban (Juhász B. u. 3.).

TÜRKEVE – KÉTSZER

2005. június 04-re Egyházmegyei Hittanos Találkozóra kaptunk meghívást Túrkevére. Református iskolás és gyülekezeti hittanos gyerekek találkozhattak egymással. A program szép, felemelő áhitattal kezdődött és izgalmas, játékos vetélkedőkkel folytatódott. A csapatokat Bibliaismereti feladat, activity, akadály- és futóverseny várta, az egyéni indulók szavaló- és zsoltáréneklő versenyen mérhették össze felkészültségüket. Amíg a vetélkedés fáradalmait pihentük, a gyermekek kulturális műsoraiban gyönyörködhettünk. Az eredményhirdetés után ebéd várta az elcsigázott résztvevőket. Gyülekezetünkben 6 felsős hittanos gyermek vett részt ezen a találkozón, és elért eredményeikkel öregbítették gyülekezetünk hírnevét. A csapatversenyben az elérhető 80 pontból 73-at megszerezte csapatunk, melynek tagjai voltak: *Rab Gerda, Cseri Nóra, Losonczy Nikolett és Szvoboda Kinga*. Az egyéni versenyben szavalásban és zsoltáréneklésben is indult: *Légrádi Livia*, aki elhozta a zsoltáréneklés különdíját. A kulturális műsorok között pedig üde színfoltként, igazi újdonságként lépett fel *Molnár Mátyás*, aki dicséret-feldolgozásokat adott elő citerán. Nem tanulmányi verseny volt ez, hanem valódi találkozó, ahol egymás hite és lelkesedése által épülhettünk, gazdagodhattunk. Jó volt együtt lenni, együtt énekelni, imádkozni, azután pedig nemes küzdelemben versengeni. Jó volt látni, hogy Istennek van népe gyermekeink között is. Isten iránti hálával köszönjük meg a résztvevő gyermekek felkészülését, lelkesedését, illetve gratulálunk szép szereplésükhöz!

Ezúton is *megköszönjük Molnár Bálint polgármester úrnak*, hogy rendelkezésünkre bocsátotta az Önkormányzat kisbuszát, így megoldódott az utazásunk is.

Második utunk Túrkevére június 23-án vezetett. Ekkor már többen és „lazábban” mentünk, hiszen kirándultunk. A negyvennégy résztvevő között voltak helybeli és mezőhéki hittanosok, kisebb-nagyobb testvérek, szülők is. Ezzel a kirándulással elsősorban a hittanosoknak szerettünk volna kedveskedni, ennek megfelelően alakítottuk a programot. Először megtekintettük a Túrkevei Finta Múzeum gazdag, szép kiállítását, azután meglátogattuk a Református Templomot (ott is találtunk egy helytörténeti tárlatot), ahol megismerkedtünk a templom és a gyülekezet életével, múltjával röviden. A kulturális és lelki élmények után azonban a gyermekek számára a nap koronája mégis ezek után következett, amikor kivonultunk a strandra. Felnőttek és gyerekek belevetettük magunkat a kellemes vizekbe, hogy felfrissüljünk. Szinte birtokba vettük az élmény-medencét, amelyik ideális volt a kisebb vagy még nem jól úszó gyermekek számára is. A nap ugyan nem sütött hétágra még ekkor, de ez semmit nem vont le az élményből, sőt, gyakorlatilag miénk volt a strand. Volt, aki szinte csak enni, fagyizni jött ki a vízből, volt aki a környéket is felfedezte. Játsoztunk és örültünk egymásnak, hogy a megszokott kereteken kívül is együtt lehetünk egy kicsit. Késő délután elindultunk haza, s hogy ki mennyire fáradt el, az a buszon derült ki: jónéhány gyermek elbóbiskolt menet közben. Élményekkel gazdagodva tértünk haza, és azzal a reménységgel, hogy máskor is elindulhatunk így együtt valamerre. Isten kegyelméből semmiféle baleset nem ért bennünket sem utunkon, sem állomásainkon. Az Ő kegyelme az is, hogy egybegyűjt bennünket közelből s távolból, hogy az Ő nevében mindig testvérek érezhetjük egymást, dolgos hétköznapiokon vagy az ünneplés, kikapcsolódás ritka alkalmain egyaránt. Övé a dicsőség!

Péntek Á.

RÁÉRÜNK?

Egy régi mese szerint gyűlés volt a pokolban. Az ördögök beszámoltak tevékenységükről. Az egyik arról szólt: „Én mindenütt azt hirdetem, hogy nincs Isten, nincs mennyország, mindenki élhet nyugodtan a bűneiben!” Az ördögcsereg megtapsolta, ám az ördögfejedelem azt mondta: „Jó, jó. Régi propaganda-szólamunk ez. Csak az a bökkenő, hogy ha bajba jutnak, még a leghitlenebb ember is azt mondja: „Jaj Istenem!” Ráadásul a lelkiismeretük is gyakran megszólal: „Hátha mégis...” – Felállt egy másik ördög, s így beszélt: „Én azt hirdetem, hogy a Biblia a papok találmánya; nem érdemes olvasni; divatja múlt könyv.” Az ördögcsereg megtapsolta, ám az ördögfejedelem azt mondta: „Ez is régi propaganda-anyagunk. De látjátok ez a könyv mégsem veszít hatásából. Újra meg újra fölfedezik; naponta milliók olvasák.” Már-már úgy tetszett, hogy senki sem mer a munkájával dicsekedni, de végül is megszólalt egy kisördög: „Én azt súgom az emberek fülébe, hogy van Isten és igaz a Biblia, szép dolog a megtérés, de még ráérnek megtérni!” Erre a főördög már azt mondta: „Nagyszerű! Te csinálod a legjobban!”

„Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.”
(Ézs 55:6-7)

„Betelt az idő, és egészen közel van már az Isten országa: térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.”
(Mk 1:15)

„Ma, ha az ő hangját halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket!”
(Zsid 4:7)

„Vesd az ÚRra terhedet, és Ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz.” (Zsolt 55:23)

Nehéz a terhed? vessed a Mindenhatóra! Míg magad hordod, leroskadsz alatta, de ha az Úr átveszi tőled, Ő viszi helyetted, nem lesz már teher a számodra. Ha viszont továbbra is neked kell viselned, erőssé tesz, hogy elhordozhasd. Rajtad lesz a teher ugyan, de a gondja már nem a tied lesz. Sőt, áldássá lesz a teher rajtad. Avasd bele az Urat az ügyeidbe, és akkor nem görnyedsz meg a teher alatt, akármilyen roskasztó legyen is az.

Leginkább arra kell ügyelnünk, hogy próbatételeink el ne térítsenek a kötelesség útjáról. Ezt azonban az Úr soha nem engedi. Ha megigazítottak vagyunk szemei előtt, nem hagyja, hogy nyomorúságaink kimozdítsanak szilárd hitünkéből. Krisztusban igaznak fogad el minket, és meg is tart minket az igazságban.

Hogy állsz a jelen pillanatban? Egyedül akarsz megbirkózni a mai nap megpróbáltatásaival? Megint egyedül akarod felvenni válladra a nyomasztó terhet? Ne légy ilyen ostoba! Mondd el az Úrnak minden bajodat, és hagy rá azok gondját! Ne tedd le úgy a terhet, hogy azután újra felveszed azt, hanem vesd az Úrra, és hagyd is ott nála. Így vidám léptekkel mehetsz tovább, megszabadulva terhed súlyától, és hittel énekelhetsz dicséretet az Úrnak.

(C. H. Spurgeon)

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pét 5:7)

„Ezért mondom nektek, ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál?

Keressétek először az Isten országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.”

(Mt 6:25. 33)

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” (Fil 4:6)

Anyakönyvi hírek

Eltemettük:
májusban

19. Kóródi Ferenc, 77 évet élt

20. Tóth Lajos, 78 évet élt

júniusban:

21. Herczeg Lajos, 78 évet élt testvérünket.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

(Ján 3:16)

Kereszttségben részesült:
májusban:

12. Jordán Balázs

13. Rácz Edina Eszter

júniusban:

14. Nálhi Janka

„Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is.”
(1Móz 17:7)

Házasságára Isten áldását kérte:
májusban

1. Halász Péter és Zilahi Ildikó

„Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra!” (Énekek 8:6)

Emlékharang szólt:
májusban

Izbéki Elemérné halálának 3. évfordulóján

júniusban:

Dezső Istvánné, Gémes Ida halálának 2. évfordulóján

Fésűs Imre halálának 1. évfordulóján.

„Az igaznak az emlékezete áldott...”
(Péld 10:7)

50. házassági évforduló:

Kovács Imre és Dezső Ilona

„Éreztétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.” (Zsolt 34:9)

ESEMÉNYEK:

- május 01-én: Anyák-napi Istentiszteletet tartottunk, virággal köszöntöttük a jelenlévő édesanyákat.
- június 04-én: 6 felsős hittanos fiatal vett részt a Túrkevei Hittanos Találkozón, mely eseményről a Reformátusok Lapja is tudósított.
- június 04-én: 16:30 órakor emlékharang szólt a trianoni békeszerződés évfordulója alkalmából.
- június 12-én: hittanos tanévzáró Istentiszteletet tartottunk. A jelenlévő gyermekek oklevelet és csokoládét kaptak.
- június 22-én: 13 nyári napközis látogatta meg templomunkat, egy vidám órát töltöttünk együtt a gyülekezeti teremben, beszélgettünk, énekeltünk, gyurmáztunk és játszottunk.
- június 23-án: egynapos kirándulásra mentünk Túrkevére a hittanosokkal.

Egyházfenntartói hozzájárulás 2005.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Ajánlott összeg: 2000 Ft/fő/év. Szeretnénk folytatni a felújítási és korszerűsítési munkákat a templomon, a gyülekezeti házban, valamint a parókián. Adományokat továbbra is köszönettel elfogadunk és Isten iránti hálával köszönjük meg egyházfenntartóink hűségét!

Gyülekezeti alkalmaink:

Jézus mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan.”
(Mt 11,28)

- csütörtök 16 óra: Bibliaóra – Gyülekezeti terem
- szombat 16 óra: Ifjúsági Bibliaóra – Gyül. terem
- vasárnap 9 óra: Istentisztelet - Templom
- Mezőhék: július 17, augusztus 21. 15:45 óra
- Mesterszállás: július 17, augusztus 21. 16:30 óra

Keresztyén humor

Kovács és családja Szenteste a templomból sétál haza. Szembe jön Szabó, akivel hónapok óta haragban van. Kovács felesége kérleli férjét: - A szeretet ünnepe van, a templomból jövünk, békülj ki vele, mondj neki valami szép jókívánságot! Kovács nyájasan üdvözlí Szabót és azt mondja neki: - Én is mindazt kívánom neked, amit te nekem!
Erre megszólal Szabó: - Na tessék! Már megint kezd!

REJTVÉNY

Az Újszövetség négy evangéliummal kezdődik. Hogyan hívják az evangéliumok íróit név szerint? Négy nevet várunk Kedves Megfektőinktől.
A megfejtés beküldendő: 2005. augusztus 31-ig a Lelkeszi Hivatalba. A helyes megfejtés beküldői között kisorsolunk egy Énekeskönyvet.
Előző számunk nyertese: Cseri Nóra, Árpád u. 1. Gratulálunk!

A jel

Egy fiatalember egymagában ült az autóbussen. Kitekintett az ablakon. Alig múlt húsz éves, csinos, finom arcvonású fiú volt. Egy nő ült le a mellette lévő ülésre. Miután kicsit kedvesen elbeszélgettek a meleg tavaszias időről, a fiú váratlanul így szólt.

- Két évig börtönben voltam. Ezen a héten szabadultam, éppen úton vagyok hazafelé.

Áradt a szó belőle, miközben mesélte, hogy egy szegény, de becsületes családban nőtt fel, és az a büntetés, amit elkövetett mekkora szégyent és fájdalmat okozott szeretteinek, akiktől a két év alatt semmi hírt nem kapott. Tudta, hogy szülei túl szegények ahhoz, hogy vállalják az utat és meglátogassák őt a börtönben, és azt is tudta, hogy túl tudatlannak érzik magukat ahhoz, hogy levelet írjanak neki. Mivel választ nem kapott, ő a maga részéről nem írt nekik többet.

Szabadulása előtt három héttel tett egy utolsó, reménytelen próbálkozást, hogy kapcsolatba lépjen apjával és anyjával. Bocsanatukért könyörgött, amiért csalódást okozott nekik.

Miután kiengedték, felszállt az első buszra, ami éppen házuk előtt haladt el, ott, ahol felnevelkedett, és ahol még most is élnek szülei.

Szüleinek megírta, hogy megértette őket. Megbocsátásuk jeléül egy jelet kért tőlük. Olyan jelet, amit jól lát az autóbusból: ha még visszafognának őt, kössenek egy fehér szalagot a kert almafájára. Ha ezt a jelet nem látja, nem száll le az autóbusról, és örökre távozni fog életükből.

Az úti célhoz közeledve a fiút egyre nagyobb nyugtalanság töltötte el. Nem mert az ablakon kinézni. Biztos volt benne, hogy az almafán nem fogja meglátni a szalagot.

Útitársa, végighallgatta történetét, majd udvariasan megkérte a fiút:

- Cseréljünk helyet. Majd én figyelek az ablakból.

Éppen csak néhány ház előtt haladt el az autóbusz, amikor a nő meglátta az almafát. Könnyeivel küszködve kedvesen megérintette a fiatalember vállát:

- Nézze! Nézze! Az egész fát fehér szalag borítja.

*Állatokhoz hasonlítunk, amikor ölünk.
Emberekhez hasonlítunk, amikor ítélünk.
Istenhez hasonlítunk, amikor megbocsátunk.*

(Részlet Bruno Ferrero: Az élet: mindened, amid van című könyvéből)

Református Reménység Az Öcsödi Református Egyházközség gyülekezeti lapja
szerkeszti: Péntek Ágnes lelkész és a Presbitérium
5451 Öcsöd, Juhász B. u. 3. Tel: 56/313-182